Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quod mente cernim̃. de iudicio hoc ē luminis. ñ depassi
one cęcitatis. Et in æternũ ꝯ laude mię dño largitori
nro referim̃. & nequaq̃ miserię conscientia grauamur.
quia dũ mala nra sine aliquo metus malo respicim̃. &
nunquã erit qd corda laudantiũ de transactis iniqui
tatib; polluat. & semp erit quod hęc ad laude liberato
ris accendat. Quia ꝯ interne lucis requies sic in se mag
nos subleuat. ut tam̃ paruulos ñ derelinquat. dicatur
recte. qa paruus & magn̄ ibi sunt. Quia aut̄ sic ibi con
uersi peccatoris anim̃ culpę suę memoria tangit̄. ut
tam̃ nulla eusde memorię confusione deprimatur.
congrue subiungitur. Et seruus liber a dño suo. E x
PLICIT LIB̄ ·IIIII· INCIPIT LIB̄ ·V·

I. CVALDE OCCVLTA
sunt diuina iudicia. cur in hac uita ñ numquam
bonis male sit malis bene. tunc occultiora sunt.
cũ & bonis hic bene ē. & malis male. Nã cũ bonis
male ē malis bene. hoc fortasse deprehendit̄. quia & boni si
qua deliquerunt hic recipiunt. ut ab hac ęna plenius dam
natione liberent̄. & mali bona quę p hac uita faciunt. hic
inueniunt. ut a solo in posterũ tormenta ptrahant̄. Vnde &
ardenti in inferno diuiti dr. Memento fili. qa recepisti bona
in uita tua. & lazarus similit̄ mala. At cũ bonis hic bene ē.
& malis male. incertũ ualde fit. utrũ boni ideirco bona acci
piant. ut p uocati ad aliquid melis crescant. An iusto latentq;
iudicio hic suq; operũ remuneratione ꝯcipiant. ut ap̃ęmis
untę sequentis inanescant. & utrũ malos ideirco aduersa fer
ant. ut abęnis suppliciis corrigentur defendant. An hic corũ
pęna incipit. ut quandoq; cõplenda eos adultima gehennę